

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטפנוסט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת ר' בנימין ב"ר בנימין מנדלמן ע"ה הרה"ק רבי חיים אבישלום ב"ר עזרא אליהו כהן זצוק"ל

רבינו עובדיה ברטנורא

הילודים למות - מי שנולד כבר עתיד
הוא למות:

והמתים - עתידים לחיות ולעמוד
ליום הדין, אלה לחיי עולם, ואלה
לחרפות ולדיראון עולם:

וחיים לדון - עומדין להיות נדונים
ליום הדין:

לידע - מאחרים:

ולהודיע - לאחרים:

ולתודע - להבין מעצמו:

הוא היוצר - שכל העולם הוא בידו
כחומר ביד היוצר. ומה טעם, לפי
שהוא הבורא שברא את כל העולם
כולו מאין, לפיכך יכול לעשות בו
כרצונו:

הוא המבין הוא הדין - אחר שהבין
כל מעשיהם מביאן בדין לפניו:

הוא בעל דין - שהוא תובע את
החוטאים:

והוא עתיד לדון - לעולם הבא:

ולא מושא פנים ולא מקח שוחד -
שאינו נושא פנים אפילו לצדיק גמור
שלא יענישו על עבירה קלה שבאת
לידו. ואינו לוקח שוחד המצווה
בשביל העבירה. אלא נותן שכר על
המצווה ועונש על העבירה. כך פירש
הרמב"ם:

ודע שהכל בא לפי חשבון - פרוטה
ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול. כך
עבירות קלות כשהן מרובות עולות
לחשבון גדול:

שעל כרחק אתה נוצר - שהנשמה
אינה רוצה לצאת מן הפרגוד, מקום
טהור שהנשמות מונחות שם, וליכנס
במעיי אשה במקום טמא, ומלאך בא
ומוציאה בעל כרחיה ומכניסה במעי
האשה:

ועל כרחק אתה נולד - בשעת הלידה
אינו רוצה לצאת, ומלאך מוציאו
בעל כרחו:

ועל כרחק אתה חי - יש אדם מדוכא
ביסורים ורוצה למות ואינו יכול:

משנה כ"ב

הוא רבי אלעזר הקפר הִיָּה אֹמֵר, הִילֻדִים מִי שְׁנֹלַד עֵתִיד.. לְמוֹת בְּבוֹא זְמַנּוֹ,
וְהַמֵּתִים וְמִי שָׁמַת עֵתִיד.. לְהַחְיֹת לְקוֹם בְּתַחִיית הַמֵּתִים, וְהַחַיִּים לְדוֹן וְמִי שְׁחִי
בעולם הזה, עתיד לעמוד לדין על מה שעשה במשך חייו. ולכן ייתן האדם אל ליבו.. לִידַע עֵינֵי
שִׁישְׁמַע מֵאַחֲרִים לְהוֹדִיעַ וּפְרַסְסָה הוּא לְאַחֲרִים וְלְהוֹדַע שְׁכַל בְּאֵי הָעוֹלָם יַדְעוּ כִּי.. שְׁהוּא
הקב"ה אֵל הוּא הַאֲלוֹקִים, הוּא הַיּוֹצֵר וְכָל בְּאֵי הָעוֹלָם הֵם כְּמוֹ חוֹמֵר גֶּלֶם בְּיַד בַּעַל
הַמְּלָאכָה, שִׁיכּוֹל לַעֲשׂוֹת הוּא בְּחוֹמֵר כְּרִצּוֹנוֹ, וְזֹאת מִפְּנֵי שֶׁ.. הוּא הַבּוֹרֵא הַיּוֹת שֶׁהַקֶּבֶ"ה הוּא
בוֹרֵא כָּל הַנְּבִרָאִים יִכּוֹל הוּא לַעֲשׂוֹת בְּהֵם כְּטוֹב בְּעֵינָיו, הוּא הַמְּבַיֵּן יוֹדַע הוּא וּמְבַיֵּן אֶת
הַסִּיבּוֹת לְמַעֲשֵׂי בְּנֵי הָאָדָם, הוּא הַדִּין שְׁדוֹן אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם, הוּא אֵד הוּא זֶה שְׁמַעִיד עַל
מַה שֶׁעָשׂוּ, הוּא בְּעַל דִּין שְׁתּוֹבַע אֶת הַחוֹטָאִים, וְהוּא עֵתִיד לְדוֹן בְּעוֹלָם הַבָּא בְּרוּךְ
הוּא, שְׁאֵין לְפָנָיו לֹא עוֹלָה חוֹסֵר צַדִּק וְלֹא שְׂכָחָה וְאֵין שְׁכַחָה מִלְּפָנָיו וְלֹא מִשׁוּא
פְּנִים אֵין הַפְּלִיָּה בֵּין אָדָם לְאָדָם וְלֹא מְקַח שׁוֹחֵד וְלֹא נִיתֵן לְתֵת לוֹ שׁוֹחֵד, שֶׁהֵיִת..

שְׁהַכֵּל שְׁלוֹ וְלִכֵּן אֵין לוֹ צוֹרֵךְ בְּלִקְיַחַת שׁוֹחֵד. וְדַע שְׁהַכֵּל לְפִי הַחֲשָׁבוֹן שְׁמִצּוּוֹה וְעוֹד
מִצּוּוֹה מִצְטַרְפוֹת לְהַרְבֵּה מִצּוּוֹה וְכֵן חִילוּפִיָּהוֹן בְּעַבְרוֹת. וְאַל יִבְטִיחֶךָ יִסִּיתֶךָ יִצְרָךְ יִצַר הָרַע
לוֹמֵר שְׁהַשְּׂאוֹל שֶׁהַמוֹת בֵּית מְנוֹס לָךְ הוּא מְקוֹם מִפְּלֵט, כְּלוֹמֵר שְׁאֵין חַיִּים לְאַחַר
הַמוֹת, הֵיִינוּ שְׁלֹאֲחַר פְּטִירַתּוֹ שֶׁל הָאָדָם אֵין דִּין וְאֵין דִּינָן, וְאֵין הָאָדָם נֶעֱנֵשׁ עַל חֲטָאֵיו שֶׁעָשָׂה
בְּעוֹלָם הַזֶּה, שְׁעַל כְּרִחֶךָ אֶתְּהָ נּוֹצֵר שְׁבִכּוֹחַ מִלֵּאֵךְ נוֹטֵל אֶת הַנִּשְׁמָה מִלְּפָנָי הַפְּרָגוֹד
וּמְכַנְּסִיהָ לְרַחֵם הָאֵשֶׁה, וְעַל כְּרִחֶךָ אֶתְּהָ נוֹלַד וְכֵן בּוֹזְמֵן הַלִּידָה אֵין הָעוֹבֵר רּוֹצֵה לְצַאֵת
וְיוֹצֵא בְּעַל כּוֹרְחוֹ עֵינֵי מִלֵּאֵךְ וְעַל כְּרִחֶךָ אֶתְּהָ חַי שְׁכַל זְמַן שֶׁהַקֶּבֶ"ה רּוֹצֵה שְׁתַּחִּיָּה זֶה מַה
שִׁיקְרָה, וְאֵינְךָ יִכּוֹל לְמוֹת אִם הַדְּבַר לֹא נִקְבַע מֵאֵת ה' יִתְבַּרֵךְ, וְעַל כְּרִחֶךָ אֶתְּהָ מֵת וְגַם
אִם הֵינְךָ חָפֵץ לְחַיּוֹת, אֵינְךָ יִכּוֹל לְמַנּוּעַ אֶת מִיתַתְךָ אִם כֵּךְ הוּא רְצוֹנוֹ שֶׁל הַקֶּבֶ"ה, וְעַל כְּרִחֶךָ
אֶתְּהָ עֵתִיד לְתַן דִּין וְחֲשָׁבוֹן לְאַחַר מוֹתְךָ לְפָנָי מְלָךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל מַה שֶׁפְּעַלְתָּ וְעָשִׂיתָ בִּימֵי חַיֶּיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה:

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

רבינו עובדיה ברטנורא

בעשרה מאמרות-תשעה
"ויאמר", ובראשית נמי מאמר
הוא, דכתיב (תהלים ל"ג)
"בדבר ה' שמים נעשו".
שמאבדים את העולם-שכל
המאבד נפש אחת מישראל
כאילו איבד עולם מלא,
והרשעים שבעוונם מאבדים את
נפשם כאילו מאבדים את
העולם. כך מצאתי.
ולי נראה, שמאבדין את העולם
ממש, שמכריעים את כל העולם
כולו לכף חובה, ונמצא העולם
אבד בשבילם.

שנברא בעשרה מאמרות-ואינו
דומה המאבד מלאכה שהיא
נעשית ביום אחד, למלאכה

משנה א

בְּעֶשְׂרֵה מְאֻמֹּת נִבְרָא הָעוֹלָם עשרה פעמים מוזכר לשון אמירה כשהתורה כותבת
על מעשה בריאת העולם, תשע פעמים מוזכרת המילה ויאמר, בנוסף למילה בראשית שגם היא
נחשבת לאמירה הרי עשר פעמים. **וַיְמַח תְּלִמּוּד לּוֹמֵר** ומה באה התורה ללמדנו בכך שהעולם
נברא בעשרה מאמרות, **וְהָלֵא בְּמֵאמֶר אֶחָד יָכוֹל לְהַבְרִאות** והרי ניתן היה לברוא
את העולם באמירה אחת של הקב"ה, **אֵלֵא** דבר זה נעשה כדי **לְהַפְרֵעַ** להעניש מן את
הַרְשָׁעִים על **שְׂמֵאֲבָדִין אֵת הָעוֹלָם** שבעוונותיהם מכריעים הם את העולם לכף חובה,
ובכך גורמים שהעולם אבד בגללם*, **שְׂנִבְרָא בְּעֶשְׂרֵה מְאֻמֹּת** ואינו דומה למי שמאבד
דבר שעמלו עליו הרבה, למי שמאבד דבר שעמלו עליו קצת, וכן העולם נברא דווקא בעשרה
מאמרות כדי.. **וְלִתֵּן שְׂכָר טוֹב לְצַדִּיקִים, שְׂמֵקִימִין אֵת הָעוֹלָם שְׂנִבְרָא**
בְּעֶשְׂרֵה מְאֻמֹּת שבזכות מעשיהם הטובים העולם קיים.

* פירוש נוסף- כתוב כל המאבד נפש אחת מישראל כאילו איבד עולם מלא, והיות ואלו הרשעים
בעברות שעושים מאבדים הם את נפשם, מעלה עליהם הכתוב כאילו איבדו עולם מלא.